

De prediking van Johannes de Doper

Matteüs 3:1-12

Bekeert u

“In die dagen nu trad Johannes de Doper op en predikte in de woestijn van Judea en zei: Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen” (vs. 1-2). Het moet voor de farizeeën hebben geklonken als een donderslag bij heldere hemel, toen Johannes deze woorden uitsprak. Ze zullen het met grote tegenzin hebben aangehoord. De Heer Jezus beschrijft later hun geestelijke toestand in een gelijkenis, die van de farizeeër en de tollenaar. De farizeeër bad: *“O God, ik dank U, dat ik niet ben zoals de overige mensen”* (Luc. 18:11). In Johannes 7:49 spraken ze in hun Raad over de armen en onwetenden van hun eigen volk op de volgende manier: *“Maar deze menigte die de wet niet kent, is vervloekt!”*

Op dit moment stonden de farizeeën tegenover Johannes de Doper, die hun toestand aan het licht bracht; en zij waren niet in staat zich tegen zijn getuigenis te verzetten. Dit maakte zo'n indruk op het volk, dat allen zich afvroegen of Johannes misschien de Christus was (Luc. 3:15). De belangrijkste leiders van Jeruzalem konden niet doen alsof ze niet wisten wat er aan de hand was. Ze zonden boodschappers om te vragen naar het hoe en waarom van zijn zending (Joh. 1:19). Enkelen kwamen zelfs naar zijn doop (vs. 7). Zij brachten zelfs hun vijanden, de sadduceeën, mee om de beweging van Johannes te onderzoeken en zich te beraden over de maatregelen die ze konden nemen om er een einde aan te maken.

Er waren bijna acht geslachten voorbijgegaan sinds Maleachi zijn ernstige oproep aan het opstandige volk had gericht. Zijn stem was verstomd na het uitroepen van een alarmkreet en de aankondiging van het komende oordeel: *“Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal; plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die u zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die u begeert. Zie, Hij komt, zegt de HERE der heerscharen. Doch wie kan de dag van zijn komst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van de smelter en als het loog van de blekers”* (Mal. 3:1-2). Er was nog maar een zwak overblijfsel dat met vreugde die heerlijke dag kon begroeten, en voor wie de Zon

der gerechtigheid zou opgaan met genezing onder Zijn vleugels (Mal. 4:2). De geestelijke duisternis waarin het merendeel van het volk zich bevond, verhinderde dat het zich verheugde in het nieuwe licht: *“Hij was de brandende en schijnende lamp en u hebt zich voor een tijd in zijn licht willen verheugen”* (Joh. 5:35). Johannes was de voorloper van het ware Licht, dat in volle glans zou schijnen (Joh. 1:8-9).

Johannes, de man Gods, liet zich niet bedriegen door de komst van de huichelachtige oversten en leidsmannen van het volk. Hij richtte een ernstige waarschuwing tot hen, die hun vreemd in de oren moet hebben geklonken, want ze waren zich goed bewust van hun eigengerechtigheid: *“Adderengebroed, wie heeft u een aanwijzing gegeven om de komende toorn te ontvluchten?”* (vs. 7). Het leek dat deze boodschap in strijd was met het uiterlijk van deze mensen. Zij stonden daar met hun brede gebedsriemen en hun kleding die de strikte naleving van de wet en de overlevering moest aantonen. Toch werd dezelfde boodschap tot hen gericht, die ook aan de anderen was gepredikt. En Johannes voegde er met kracht aan toe: *“Brengt dan vrucht voort, de bekering waardig”* (vs. 8). Dan volgen er drie ernstige redenen. Laten we ze alle drie onderzoeken, want ze zijn nog steeds van toepassing.

1. Een bevoorrechte positie

In de eerste plaats is een bevoorrechte positie geen middel om aan het oordeel te ontkomen: *“(…) en denkt niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham tot vader! Want ik zeg u, dat God uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken”* (vs. 9). Te behoren tot de lijn van de belofte naar het vlees, betekent niet dat men geen persoonlijk geloof nodig heeft en dat men ongehoorzaam kan zijn aan het Woord van God. Het feit dat men uiterlijk een plaats van zegen inneemt, levert geen levende relatie met God op, zolang het hart en het geweten gesloten blijven voor Hem. In onze tijd is het nog noodzakelijker dan vroeger om deze waarheid te benadrukken. Het jodendom is vooralsnog terzijde gesteld. De voordelen van het Jood zijn waren volgens de apostel Paulus: *“Veel in elk opzicht, en wel*

in de eerste plaats dat hun de woorden van God zijn toevertrouwd” (Rom. 3:1-2).

Als getuigenis op aarde heeft het christendom de plaats van het jodendom ingenomen, en het is een groot voorrecht in deze sfeer van zegen te leven: het kostbare Woord van God te bezitten, de openbaring van God en van Zijn liefde in Christus te kennen, te leven op de plek waar de Heilige Geest woont en werkt tot eer van Christus, te leven in een tijd waarin de Geest lang verborgen waarheden uit de duisternis van het pausdom weer duidelijk in het licht heeft gesteld. Dat zijn enkele voorrechten van belijdende christenen in onze zo begunstigde landen. Het minachten van zulke grote zegeningen blijft niet zonder gevolgen. God ziet het verschil tussen personen die deze zegeningen kennen zonder belang eraan te hechten, en zondaars die in duisternis verkeren en de waarheid nooit hebben gehoord: *“Maar weet, dat God u om al deze dingen in het gericht zal doen komen” (Pred. 11:9).*

Dus het leven in een christelijk gezin, het regelmatig bijwonen van diensten en samenkomsten en het volbrengen van andere plichten, dat maakt u niet tot een kind van God. Hebt u zelf ooit uw zondige toestand erkend en beleden? Van de uiterlijke voorrechten van het christendom kan men genieten, maar desondanks kan het hart ver van God verwijderd zijn (Matt. 15:8).

2. De bijl ligt aan de wortel van de bomen

De tweede ernstige reden om bekering te prediken is deze: *“En de bijl ligt al aan de wortel van de bomen”*. Het was een beangstigend perspectief voor het volk, en wat voor toekomst wachtte de mensen die helemaal geen besef van zonde hadden! Na Adams val, en dan voornamelijk onder de wet, was God bezig geweest met de opvoeding van de mens. Hij snoeide de boom om te zien wat de vrucht ervan zou zijn. Natuurlijk, God kende het ware karakter van de ‘boom’. Het gebod: *“U zult niet begeren”*, bewees de volmaakte kennis die Hij had van de eigenwilligheid van de mens en zijn neiging om *onafhankelijkheid* te verkiezen boven gehoorzaamheid. Toch waren het in het algemeen de verkeerde *dad*en, die de wet verbood en veroordeelde. Een wet waaraan Israël zich met grote vasthoudendheid hechtte, en die ook nu nog de gevallen mens aanspreekt en waaraan hij probeert te voldoen.

Johannes verkondigde dat het oordeel reeds aan de wortel van de bomen lag. De straf van de goddelijke gerechtigheid luidde als volgt: *“Hak hem dus om; waarom beslaat hij de grond nog zonder nut?” (Luc. 13:7).* Hoewel de wijngaardenier nog had gevraagd hem een korte tijd te laten staan met het oog op een laatste beproeving (Luc. 13:8-9), lag de bijl klaar om het oordeel uit te voeren. De verantwoordelijke mens ligt onder het oordeel als een schuldig en verloren schepsel. Als de farizeeën de boodschap van Johannes hadden begrepen en hadden aangenomen, zou dat een grote zegen voor hen zijn geweest. De nauwgezette

zorg waarmee deze godsdienstige mensen de buitenkant van de beker en de schotel reinigden, was een verhindering voor hen om hun innerlijke toestand onder ogen te zien. Hun vaders hadden de profeten gedood, maar zelf waren zij als de witgepleisterde graven van die profeten, van buiten fraai, maar van binnen vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid (Matt. 23:25-33). Johannes kende hun toestand maar richtte toch de oproep tot bekering tot hen, opdat ze niet onder het oordeel zouden komen. Maar zijn stem klonk voor dovemansoren en harde harten (Jes. 6:10). Doordat zij weigerden te luisteren en hun harten onbekeerd bleven, maakten zij de maat van hun ongerechtigheid vol toen zij de Rechtvaardige ter dood brachten (Matt. 13:15; Hand. 7:52). De boom is dan ook omgehakt en de mens ligt in de dood zonder een sprankje geestelijk leven (Ef. 2:1; Kol. 2:13). Toch leeft de zondaar nog op aarde en is hij verantwoordelijk om te luisteren naar de roepstem die hem heden bereikt. Het Woord zegt tot allen: *“Bekeert u en gelooft in het evangelie” (Marc. 1:15; Hand. 2:38; 3:19).*

Sterker nog, God *beveelt* het: *“Met voorbijzien dan van de tijden der onwetendheid beveelt God nu aan de mensen, dat zij zich allen overal moeten bekeren, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken” (Hand. 17:30-31).* Het oordeel over de wereld komt zeker, want God heeft het bewijs hiervoor geleverd door de Heer Jezus uit de doden op te wekken. Wees aan dit goddelijk bevel gehoorzaam door uw eigen zondigheid te erkennen en berouw te hebben over al het door u bedreven kwaad. De Heer Jezus is geplaatst in de hoogste heerlijkheid, aan de rechterhand van Gods kracht. Erken de rechtmatigheid van dit handelen van God. *“Keert u tot mijn vermaning!” (Spr. 1:23),* zegt Hij. Het leven is onzeker, er is een vreselijke verwachting van oordeel en een felheid van vuur dat de tegenstanders zal verslinden (Hebr. 10:27). Wie deze waarschuwing veracht, zal ten slotte dit vreselijke woord horen: *“Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, werkers van de wetteloosheid!” (Matt. 7:23; 25:41).*

3. Hij die na mij komt

Het oordeel komt dus: *“Elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen” (vs. 10).* En Johannes zegt in de derde plaats dat Christus *Zelf* dit oordeel zal uitvoeren. Het kaf zal met onuitblusbaar vuur verbrand worden, terwijl de tarwe in de schuur wordt samengebracht (vs. 12). Het oordeel staat voor de deur, omdat Zijn komst nabij is. Christus doopt met de Heilige Geest en met vuur. Deze woorden tonen ons de twee aspecten van Zijn werk: als Heiland doopt Hij met de Heilige Geest en zegent hen die geloven; daarna zal Hij als de Rechter aan Wie al het oordeel is gegeven, met *vuur* degenen dopen die niet hebben geloofd.

In de tijd dat Johannes predikte, moest Christus geopenbaard worden als de Koning der Joden en de Heiland der wereld. De zegen moest nog door de kracht van de Heilige Geest uitgestort worden over de mensen, opdat zij allen ervan zouden kunnen genieten. Maar Johannes wist dat het verwerpen van de doop met de Heilige Geest door het volk Israël de aanleiding zou zijn voor een vreselijke doop met vuur. Dit oordeel zou door dezelfde Persoon over hen komen, aangezien zij de kostbare zegen, die door de Heilige Geest gebracht werd, verwierpen.

Voor ons als gelovigen uit de volken, vormde dit de aanleiding dat God Zijn raadsbesluiten jegens ons heeft geopenbaard. God heeft ons door genade en door de kracht van Heilige Geest Zijn plannen bekendgemaakt. Zelfs het geloof van Johannes kon de reikwijdte daarvan niet bevatten: *“Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt”* (1 Kor. 12:13). *“En Hij heeft alles aan zijn voeten onderworpen en Hem als hoofd over alles gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, de volheid van Hem die alles in allen vervult”* (Ef. 1:22-23).

Nog steeds wil God deze rijke zegen – ondanks zoveel eeuwen verachting van het evangelie – aan de wereld geven. Nog steeds worden mensen uitgenodigd om tot berouw en geloof te komen. Het weigeren van deze gave zal een onverbiddelijk oordeel met zich meebrengen in het onuitblusbare vuur; dit zal gepaard gaan met gewezen en tandengeknars.

Laten wij God bidden dat Hij Zijn Woord door de kracht van de Heilige Geest toepast op het hart en het geweten van de hoorders, opdat in deze tijd van de genade nog velen de boodschap van het evangelie aannemen. Wie het aanneemt, *“komt niet in het oordeel”* (Joh. 5:24). Door het getuigenis van het Woord weten wij dat wij geschikt zijn gemaakt om deel te hebben aan het erfdeel van de heiligen in het licht (Kol. 1:12). Als men verwerpt wat God zegt, maakt men Hem echter tot een leugenaar (1 Joh. 5:10), en wel doordat men Zijn goedheid miskent die de mens tot bekering leidt. Een hard en onbekeerlijk hart hoopt voor zichzelf toorn op in de dag van de toorn en van de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God (Rom. 2:4-10).

Oorsprong: [Le Messager Evangélique](#) 1923-173

Titel: [Aujourd'hui, si vous entendez sa voix](#)

Oude Sporen 2010

